

[Min. for Industri, Handel og Søfart.]
male Organ — en Ordning, der sikkert vil vise sig at være til begge Parters Fordel.

Ifølge § 8 vil der være at udfærdige nye Vedtægter for Landmandsbanken, der fremtidig ledes af et Bankraad paa 7 Medlemmer. Saavel om disse Vedtægter som om Regulativet for Afviklingsafdelingen er det min Hensigt at søge Samraad med den Rigsdagsrepræsentation paa 4 Medlemmer, som det, som jeg før har nævnt, er Tanken at søge tilvejebragt. Saavel Afviklingsafdelingens Bestyrelse som Landmandsbankens Bankraad skal ifølge Lovforslaget afgive maanedlige Indberetninger til Handelsministeren, ved Udgangen af Marts og September Maaneder i skriftlig Form, omfattende henholdsvis det forløbne Regnskabsaar og Aarets første Halvdel. Disse skriftlige Indberetninger er det ligeledes min Tanke, at den nævnte Rigsdagsrepræsentation bør have forelagt.

Det paahviler ifølge Lovforslagets § 9 Landmandsbankens Ledelse at drage Om-sorg for i Tiden indtil Statsgarantiens Bortfald den 1. April 1932 at hidføre den størst mulige Begrænsning af Statsgarantien. Dette tænkes bl. a. opnaaet gennem Oprettelsen af Indskuds-Afdelinger uden Statsgaranti for Folio- og Kontokurant, Indskud m. v., og senest den 1. April 1930 vil der af Handelsministeren efter Samraad med Bankraadet være at udfærdige videre Forskrifter til Begrænsning af Statsgarantien, derunder Fastsættelse af det Tidspunkt, fra hvilket Banken overhovedet ikke længere modtager nye Indskud mod Statsgaranti. I samme Paragraf paalægges det, som jeg allerede har nævnt, endvidere Bankledelsen som en af Forholdenes Særegenhed følgende særlig Pligt med Henblik paa Statsgarantiens Bortfald i 1932 at anbringe Bankens Midler saa likvidt som muligt, idet almindelig bankmæssig Likviditet ikke skønnes tilstrækkelig i det foreliggende Tilfælde.

Jeg vil gerne i Forbindelse med min Omtale af Bestemmelserne i Lovforslagets § 9 fremhæve, at disse maa betragtes som Udtryk for en Realitet af megen Vigtighed, idet det efter hele den foreslaaede Ordning skulde være muligt og stedse vil være en Hovedopgave for Bankens Ledelse at tilrettelægge Forholdene saaledes, at Statsgarantiens Omfang i en nærmere Fremtid kan nedbringes væsentlig, og at Statsgarantien fuldstændig kan bortfalde til 1. April 1932. At dette er muligt, har Landmandsbankens Direktion og Bankraad bestemt bekræftet.

Af Lovforslagets øvrige Bestemmelser skal jeg med Hensyn til § 11 blot fremhæve, at de nugældende Love om Landmandsbanken ophæves med Undtagelse af Bestemmelsen om Statsgarantien og Bestemmelsen om Oprettelsen af et Nævn, bestaaende af Repræsentanter for de øvrige Banker, til Overvaagen af, at Landmandsbanken ikke i Kraft af Statsgarantien i uforholdsmæssigt Omfang drager Indskudsmidler til sig paa de øvrige Bankers Bekostning. Blandt de Bestemmelser, der ophæves, er Bestemmelsen om Rigsdagens Landmandsbankudvalg, idet man indenfor det angaaende Lovforslaget nedsatte Folketingsudvalg har ment det unødvendigt at opretholde dette Udvalg, naar den af mig tidligere nævnte Repræsentation for de fire store politiske Partier blev tilvejebragt. At det af Repræsentanter for de øvrige Banker bestaaende Landmandsbanknævn opretholdes, maa ses som et Udtryk for, at Landmandsbanken ikke i den tilbageværende Del af Garantiperioden lige saa lidt som tidligere maa drage uforholdsmæssige Indskudsmidler til sig fra andre Pengeinstitutter. Den tidligere Erhvervsminister har ved Gennemførelsen af Forlængelsen af Statsgarantien af 1926 givet Udtryk for, at dette ikke maa ske, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til her at udtale det samme, idet det gennem en Henvendelse fra de private Bankers Repræsentanter i Landmandsbanknævnet er mig bekendt, at der i den private Bankverden næres nogen Ængstelse i saa Henseende. Hvis det skulde vise sig, at uforholdsmæssigt store Indskudsmidler efter Nyordningen skulde indgaa i Landmandsbanken, maa det efter min Opfattelse medføre, at Foranstaltninger i Henhold til Lovforslagets § 9 til Indskrænkning af Statsgarantien vil være at iværksætte ved et tidligere Tidspunkt end ellers forudsat.

I Lovforslagets § 11 paalægges det Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse i Oktober 1928 at forelægge for Rigsdagen Lovforslag om Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, som Finansministeren i Morgen vil søge Rigsdagens Tilslutning til at optage til Dækning af de med dette Lovforslag forbundne Udgifter. Under de Forhandlinger, der har fundet Sted, har det ikke været muligt indenfor den Tid, der stod til Raadighed, at naa til noget Resultat med Hensyn til, paa hvilken Maade de nævnte særlige Indtægter skal tilveje-